

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-Подільський національний університет ім. Івана Огієнка
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської мови

Кваліфікаційна робота

з теми:

**ВИКОРИСТАННЯ СЛЕНГУ В АНГЛОМОВНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ
ДИСКУРСІ**

Виконавець: здобувач другого (магістерського)
рівня вищої освіти
Групи Ang1-M24z
Спеціальності 014 Середня освіта
(Мова і література (англійська) за освітньо-
професійною програмою «Середня освіта
(Англійська мова і зарубіжна література)»
Чорна Богдана Олександрівна

Керівник: Фрасинюк Н. І., кандидат
філологічних наук, доцент кафедри англійської
мови

Рецензент: ПБ., кандидат філологічних наук,
доцент, доцент кафедри

Кам'янець-Подільський – 2025 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ АНАЛІЗУ АНГЛОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ	6
1.1. Політичний дискурс як об’єкт лінгвістичного дослідження.....	6
1.2. Мовні стратегії та прагматичні особливості політичної комунікації	11
1.3. Роль неформальної лексики у формуванні іміджу політика	17
РОЗДІЛ 2. СЛЕНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ МОВНОГО ВПЛИВУ В АНГЛОМОВНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ.....	24
2.1. Прагматичні функції сленгу у політичному мовленні	24
2.2. Соціолінгвістичні чинники використання сленгу політиками	30
2.3. Типологія сленгових одиниць у сучасному англомовному політичному дискурсі.....	33
РОЗДІЛ 3. ПРАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ СЛЕНГУ В АНГЛОМОВНИХ ПОЛІТИЧНИХ ДИСКУРСАХ.....	39
3.1. Вербальні особливості сленгових одиниць у промовах Дональда Трампа	39
3.2. Використання сленгу в політичній комунікації Джо Байдена і Камали Гарріс.....	43
3.3 Сленгові елементи в британському політичному дискурсі (на прикладі Бориса Джонсона)	49
3.4 Лінгвопрагматичний аналіз впливу сленгу на аудиторію	53
ВИСНОВКИ	57
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	61

ВСТУП

Актуальність теми. Політичний дискурс є одним із найвпливовіших різновидів публічної комунікації, адже саме через мову політики формуються суспільні уявлення, переконання та цінності. В останні десятиліття спостерігається тенденція до зростання неформальності політичного мовлення, що зумовлено розвитком соціальних мереж, зростанням ролі особистісного іміджу політиків та прагненням до зближення з виборцями. У цьому контексті використання сленгу стає потужним інструментом впливу, який дозволяє політикам створювати ефект автентичності, неформального спілкування та емоційного контакту з аудиторією.

Актуальність теми зумовлена підвищеним інтересом до проблеми мовних засобів політичної комунікації, глобалізацією англомовного простору, а також тим, що сленг у політичному дискурсі поєднує елементи лінгвістичного новаторства, прагматики та соціолінгвістики. Аналіз функціонування сленгу у політичних виступах, інтерв'ю та соціальних медіа дає змогу глибше зрозуміти механізми мовного впливу, стратегії самопрезентації політиків і зміни у сучасній політичній риторичі.

Проблематика політичного дискурсу привертає увагу багатьох дослідників як у вітчизняній, так і в зарубіжній науці. Теоретичні засади політичної комунікації розроблялися у працях ван Дейка Т., Чілтона П., Фейрклоу Н. та ін. Соціолінгвістичні аспекти сленгу вивчали Ліппінг С., Грін Д., Елліот М., а лексико-семантичні та прагматичні характеристики - у роботах Міллера Д., Коула Ф., Крістала Д. Однак саме функціонування сленгу в англомовному політичному дискурсі досліджено недостатньо: більшість робіт присвячені аналізу молодіжного або медіасленгу, тоді як політичний контекст залишається менш опрацьованим.

Об'єктом дослідження є англомовний політичний дискурс.

Предметом дослідження виступають функції, типи та прагматичні особливості використання сленгу у сучасному англомовному політичному дискурсі.

Мета роботи - з'ясувати специфіку використання сленгу як засобу мовного впливу у сучасному англomовному політичному дискурсі.

Відповідно до поставленої мети передбачено вирішення таких **завдань**:

1. Визначити сутність і функції політичного дискурсу.
2. Розкрити поняття та типологію сленгу в сучасній англійській мові.
3. Проаналізувати основні комунікативно-прагматичні особливості політичного мовлення.
4. Виявити роль сленгу у формуванні політичного іміджу.
5. Дослідити сегмантичні та стилістичні особливості сленгових одиниць у політичних висловлюваннях.
6. Проаналізувати функції сленгу у виступах і заявах англomовних політиків.
7. Визначити соціолінгвістичні та культурні чинники використання сленгу.
8. Оцінити вплив неформальної лексики на сприйняття політичного меседжу аудиторією.
9. Зробити висновки про специфіку вербальної стратегії, побудованої на елементах сленгу.

Методи дослідження. Застосовано методи описового, контекстуального та дискурсивного аналізу для вивчення функціонування сленгу; метод контент-аналізу для виокремлення найпоширеніших типів сленгових одиниць; метод прагмалінгвістичного аналізу для визначення їхнього комунікативного ефекту; а також елементи соціолінгвістичного підходу для з'ясування зв'язку між мовними виборами політиків і соціальними очікуваннями аудиторії.

Матеріал дослідження. Матеріалом дослідження є мовні зразки сучасного англomовного політичного дискурсу: виступи, інтерв'ю та пости у соціальних мережах відомих політиків - Дональда Трампа, Джо Байдена, Бориса Джонсона та Камали Гарріс. Вибірка охоплює матеріали 2019–2024 років, розміщені у відкритому доступі на офіційних YouTube-каналах та у Twitter/X.

Практична значимість магістерської роботи полягає у можливості використання її результатів у викладанні дисциплін із лінгвістики,

соціолінгвістики, політології, перекладознавства, а також у практичній діяльності журналістів, аналітиків і фахівців з політичних комунікацій.

Теоретична значимість магістерської роботи полягає у поглибленні наукового розуміння феномену сленгу як динамічного елемента сучасної англійської мови та його ролі в політичному дискурсі. Дослідження сприяє розвитку методології аналізу неформальної лексики в офіційній комунікації, розкриває когнітивні, соціокультурні та прагматичні аспекти мовного впливу у політичній сфері.

Структура роботи. Магістерська робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. У першому розділі розглянуто теоретичні засади дослідження політичного дискурсу та поняття сленгу, у другому - проаналізовано лінгвістичні та прагматичні особливості використання сленгу в англійськомовному політичному мовленні, у третьому - здійснено практичний аналіз конкретних зразків політичних висловлювань і визначено їхній комунікативний ефект.

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження сленгу в англomовному політичному дискурсі дозволило комплексно описати неформальну лексику як один із найдієвіших риторичних інструментів сучасних політиків. Вивчення теоретичних джерел, аналіз промов, соціальних мереж та медійного контенту сформували цілісне бачення функціональних параметрів, соціолінгвістичних чинників, типологічних особливостей і прагматичного потенціалу політичного сленгу. Встановлено, що сленг у XXI столітті перестав бути периферійною, маргінальною або виключно молодіжною лексикою. Натомість він перетворився на структурований та цілеспрямовано використовуваний мовний ресурс, який формує нові стандарти політичної комунікації та активно впливає на масову свідомість.

Отримані результати демонструють, що політичний сленг функціонує як системний елемент сучасного дискурсу, що проникає у промови, інтерв'ю, теледебати та цифрові формати. Його роль полягає не лише у зниженні рівня формальності, але й у забезпеченні адаптації політичних повідомлень до різних соціально-демографічних груп. Через це сленг виконує важливі прагматичні завдання, серед яких емоційна експресія, формування ефекту «свого» політика, мобілізація прихильників, дискредитація опонентів, конструювання альтернативних інтерпретацій подій та забезпечення віральності висловлювань у цифровому середовищі. У багатьох випадках неформальна лексика стає інструментом свідомої маніпуляції, оскільки здатна спрощувати складні явища, провокувати поляризацію та створювати зрозумілі для масової аудиторії когнітивні рамки.

Дослідження показало, що використання політичного сленгу залежить від низки соціолінгвістичних чинників, зокрема віку політика, його цільової аудиторії, політичного стилю, ступеня медіатизації комунікації та специфіки платформи, на якій відбувається мовлення. Цифровізація політичного процесу, домінування коротких форматів (як-от Twitter, TikTok), а також розмивання меж між приватним

і публічним дискурсами сприяють поширенню коротких, експресивних, меметичних одиниць, які легко відтворюються та швидко входять у масову комунікативну практику.

Типологічний аналіз, проведений у роботі, виявив багатовимірність і структурну організованість політичного сленгу. Він охоплює меметичні вислови, неологізми, ідентифікаційні маркери, інтернет-сленг, групові гасла, пейоративи й емоційні метафори. Ці одиниці не просто функціонують як лексичні елементи, а стають складовою політичних наративів, визначаючи рамки інтерпретації подій та створюючи впізнаваний стиль комунікатора. Аналіз промов Дональда Трампа, Джо Байдена, Камали Гарріс та Бориса Джонсона показав, що кожен із них використовує сленг для формування власного політичного образу: бунтарського, доброзичливо-народного, сучасного інклюзивного або інтелігентно-іронічного відповідно. Незважаючи на відмінності у стилі, усі політики застосовують неформальну лексику для підвищення ефективності комунікації та посилення впливу на аудиторію.

Лінгвопрагматичний аналіз впливу сленгу на виборців довів, що неформальні вислови істотно трансформують моделі сприйняття політичної інформації. Сленг зменшує психологічну дистанцію між політиком і громадськістю, створює ефект автентичності, підсилює емоційність висловлювань і сприяє появі вірусного контенту, який набуває самостійного життя в цифровому просторі. Поширення таких одиниць через меми, відеофрагменти та фанатські переробки свідчить про їх здатність впливати не лише на мовленнєву поведінку, а й на колективні соціально-політичні настрої.

Узагальнюючи всі етапи проведеної роботи, можна стверджувати, що політичний сленг є маркером глибинних трансформацій у сфері політичної комунікації. Він відображає демократизацію публічної мови, зростання ролі емоційних і персоналізованих стратегій, посилення візуального та цифрового компонентів комунікації, а також формування нового типу політичного актора,

який працює у парадигмі медійної, інтермедійної та інтерактивної риторики. Водночас політичний сленг є індикатором формування нового типу аудиторії — такої, що очікує швидкості, простоти, доступності та неформального стилю взаємодії.

Додатково дослідження показало, що політичний сленг у англomовному дискурсі виконує стратегічну цифрову функцію, пов'язану із специфікою сучасних медійних платформ. Соціальні мережі, короткі відео та меми сприяють швидкому поширенню сленгових одиниць, роблячи їх ефективним засобом віральності та підвищення уваги аудиторії. Використання меметичних та інтернет-сленгових форм дозволяє політикам інтегруватися в культурний контекст молодіжної аудиторії, адаптувати меседж до конкретних соціальних груп та підсилювати емоційний ефект. Це підтверджує тенденцію до мультимедійної комунікації, де сленг стає засобом одночасної взаємодії у традиційних і цифрових форматах.

Дослідження також виявило маніпулятивний потенціал сленгу, який полягає у здатності спрощувати складні політичні процеси, формувати когнітивні рамки та створювати чіткі контрасти між «своїми» і «чужими». Завдяки цьому політики можуть конструювати власну ідентичність, мобілізувати прихильників та дискредитувати опонентів, одночасно підтримуючи образ доступності та щирості. Така подвійна роль сленгу — емоційного маркера і маніпулятивного інструмента — підкреслює його прагматичну багатofункціональність у сучасному політичному дискурсі.

Крім того, виявлено, що сленг виконує стратегічну ідентифікаційну функцію, допомагаючи політикам позиціонувати себе у певному соціальному, віковому чи культурному контексті. Через використання сленгових висловів політики створюють ефект приналежності до групи, що значно підвищує рівень довіри та лояльності серед аудиторії. Ця функція особливо важлива у цифровій

політиці, де аудиторія активно взаємодіє, поширює контент та створює власні інтерпретації меседжів.

Висновки також підтверджують динамічний характер політичного сленгу. Він швидко адаптується до змін у культурі, цифрових трендах та медіа-форматах, що робить його гнучким інструментом для підтримки релевантності політичного комунікатора. Застосування сленгу вимагає високої обізнаності політика або комунікаційної команди щодо культурних кодів аудиторії та специфіки платформ, що забезпечує ефективність впливу та запобігає втраті авторитетності.

Отримані результати мають важливе теоретичне і практичне значення. Вони розширюють межі лінгвістичного аналізу, інтегруючи дані соціолінгвістики, медіалінгвістики, риторики, психології впливу та політичної комунікації. Дослідження демонструє, що політичний дискурс сьогодні є гібридною системою, де офіційні та неофіційні елементи взаємодіють, доповнюють один одного та змінюють саму природу політичного мовлення. Таким чином, сленг постає одним із найхарактерніших і найефективніших засобів комунікативного впливу сучасної політичної епохи, формуючи нові моделі інформаційної взаємодії між громадянами та політичною елітою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бровкіна О. В., Грищенко А.С. Переклад політичних дебатів. *Strategic Innovations of Social Communications and Foreign Philology in Crisis Time: International Scientific and Practical Conference*. Рівненський державний університет, 2024. С. 45-47.
2. Васильєва, М. Ю. Мовні засоби маніпулятивного впливу в політичному дискурсі: лінгвістичний та перекладацький аспекти. Репозитарій Київського національного лінгвістичного університету. Київ, 2024. URL: <http://rep.knlu.edu.ua/xmlui/handle/787878787/7308>
3. Гергец К. В. Екологічна метафора в сучасному англomовному дискурсі : кваліфікаційна робота магістра спеціальності 035 «Філологія» / наук. керівник Т. О. Козлова. Запоріжжя : ЗНУ, 2024. 67 с.
4. Данилюк А. С. Лінгвостилістичні особливості англomовного політичного дискурсу та його відтворення українською мовою (на матеріалі промов Бориса Джонсона). Кваліфікаційна робота на правах рукопису. Дисертація на здобуття ступеня магістра зі спеціальності 035 «Філологія». КПІ ім. Ігоря Сікорського. Київ. 2024. URL: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/65732>
5. Кривенко С. О. Семантична парадоксальність політичного дискурсу (теоретико-методологічний аналіз): дисертація. Львів, 2016. URL: https://lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/02/dis_kryvenko.pdf
6. Латигіна А. Г., Латигіна Н. А. Політичний дискурс як об'єкт наукового аналізу. *Scientific Directions of Research in Education Activity: конференція*, 2023. С. 348-354.
7. Листопад М. Є. Просодичні засоби реалізації риторичної стратегії в англomовних текстах політичних промов. Репозитарій Київського національного лінгвістичного університету. Київ, 2024. URL: <http://rep.knlu.edu.ua/xmlui/handle/787878787/7300>
8. Лукіна Л.В. Політичний дискурс: сутність та особливості застосування / Людмила Володимирівна Лукіна // *Політикус: наук. журнал*. – 2021. – № 2. – С. 75–80. URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/12031>
9. Лучак-Фокшей А. М. Дискурсивна прагматика соцмережевої комунікації інформаційного суспільства: дисертація. Львів, 2018. URL: https://lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/05/dis_luchak-fokshei.pdf
10. Набока, О. ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС ДЖО БАЙДЕНА ТА БОРИСА ДЖОНСОНА КРІЗЬ ПРИЗМУ ЛІНГВОПОЕТИКИ. *Львівський філологічний часопис*, (11), 2022. С. 146-153. URL: <https://journal.ldubgd.edu.ua/index.php/philology/article/view/2427>
11. Найчук А. А. Маніпулятивний інструментарій політичної мови. *Політологічний вісник*. 2012. Вип.66. С. 251-265. URL:

http://www.library.univ.kiev.ua/ukr/host/viking/db/ftp/univ/pv/pv_2012_66.pdf#page=251

12. Самохвал, О. О. Функціональність сучасного політичного дискурсу в комунікативно-прагматичному аспекті. *Збірник наукових праць XIII Міжнародної науково-практичної конференції*, 2025. 2 частина. С. 437-445. URL: <http://www.vtei.com.ua/doc/2025/konf/zb14-16252.pdf#page=437>
13. Сєдакова, Т. Політичний дискурс у сучасних медіа: дисертація. Запоріжжя, 2023. 194 с. URL: https://phd.znu.edu.ua/page/PhD/2023/Sedakova/Dissert_Siedakova_Final_Final_Final-1-194.pdf
14. Савчук А. І. Політичний дискурс у мас-медіа : випускна кваліфікаційна робота. Сумський державний університет. Суми, 2025. 58 с. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/items/1281b5d3-6e0e-4c68-95e8-dae7efec897>
15. Сердюк Ю. О. Особливості політичного дискурсу Трампа і Байдена: порівняльний аспект (на матеріалі 2019-2021 років): магістр. робота. Острого: Національний університет «Острозька академія», 2021. URL: [https://theses.oa.edu.ua/DATA/2502/%D0%A1%D0%B5%D1%80%D0%B4%D1%8E%D0%BA_%D0%9E%D1%81%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B8%D0%B2%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%20%D0%BF%D0%BE%D0%B%D1%96%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D0%B4%D0%B8%D1%81%D0%BA%D1%83%D1%80%D1%81%D1%83%20%D0%A2%D1%80%D0%B0%D0%BC%D0%BF%D0%B0%20%D1%96%20%D0%91%D0%B0%D0%B9%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D0%B0%20%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%96%D0%B2%D0%BD%D1%8F%D0%B%D1%8C%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%B0%D1%81%D0%BF%D0%B5%D0%BA%D1%82%20\(%D0%BD%D0%B0%20%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B5%D1%80%D1%96%D0%B0%D0%BB%D1%96%202019-2021%20%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%96%D0%B2\).docx.pdf](https://theses.oa.edu.ua/DATA/2502/%D0%A1%D0%B5%D1%80%D0%B4%D1%8E%D0%BA_%D0%9E%D1%81%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B8%D0%B2%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96%20%D0%BF%D0%BE%D0%B%D1%96%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D0%B4%D0%B8%D1%81%D0%BA%D1%83%D1%80%D1%81%D1%83%20%D0%A2%D1%80%D0%B0%D0%BC%D0%BF%D0%B0%20%D1%96%20%D0%91%D0%B0%D0%B9%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D0%B0%20%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%96%D0%B2%D0%BD%D1%8F%D0%B%D1%8C%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%B0%D1%81%D0%BF%D0%B5%D0%BA%D1%82%20(%D0%BD%D0%B0%20%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B5%D1%80%D1%96%D0%B0%D0%BB%D1%96%202019-2021%20%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%96%D0%B2).docx.pdf)
16. Решко, М. Цифрова дипломатія як ефективний інструмент публічної політики для розбудови іміджу України в світі. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ, 2025. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/35130>
17. Юшков І. І. Відтворення семантики американських сленгових лексем українською мовою. Кваліфікаційна робота на правах рукопису. Дисертація на здобуття ступеня магістра зі спеціальності 035 «Філологія». КПІ ім. Ігоря Сікорського. Київ, 2024. URL: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/72736>
18. AI Jazeera English- Boris Johnson's way with words | AI Jazeera Newsfeed. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=q0ggZc8lCSQ> (дата звернення 20.09.2025).

19. Allen, I. L. (1998). Slang: Sociology. In J. L. Mey (Ed.), *Concise encyclopedia of pragmatics* (pp. 878–883). Elsevier.
20. BBC News. «UK Politics» (відео). URL: <https://www.bbc.com/news/av/uk-politics-13335095>
21. C-SPAN. Donald Trump Presidential Campaign Announcement Full Speech (C-SPAN). URL: <https://www.youtube.com/watch?v=apjNfkysjbM>
22. Charteris-Black, J. *Politicians and Rhetoric: The Persuasive Power of Metaphor*. University of the West of England, 2011.
23. Crystal, D. *The Cambridge Encyclopedia of the English Language*. 2-ге вид. Cambridge: Cambridge University Press, 2003. URL: <https://www.cambridge.org/highereducation/books/the-cambridge-encyclopedia-of-the-english-language/2B10AC8766B73D09955C899572C1E7EC#overview>
24. Damirjian A. «The Social Significance of Slang». *Mind & Language*. Vol. 40, No. 2, 2025. pp. 138–156. DOI: 10.1111/mila.12530.
25. Davie, J. *Slang across societies: motivations and construction*. Routledge, 2018.
26. Gelaga, J. S. Turn-Taking Strategies of Secretary Harry Roque as a Presidential Spokesperson: A Conversation Analysis. *AIDE Interdisciplinary Research Journal*, 2023. URL: <https://doi.org/10.56648/aide-irj.v5i1.89>
27. Holmes, J., Meyerhoff, M. *The Handbook of Language and Gender*, 2003.
28. IJAMEC. «Slang in Political Discourse.» *International Journal of Arts, Media and Ecological Communication*, Article 429. URL: <https://ijamec.org/index.php/ijamec/article/view/429>
29. J. Coleman (Ed.). (2014). *Global English slang: Methodologies and perspectives*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315857787>
30. Johnson, Tyler. «Sleepy Joe: Recalling & Considering Donald Trump’s Strategic Use of Nicknames». In *Naming the Leader: Political Language, Rhetoric, and Power*, Routledge, 2024. URL: <https://www.taylorfrancis.com/chapters/edit/10.4324/9781003256472-5/sleepy-joe-recalling-considering-donald-trump-strategic-use-nicknames-tyler-johnson>
31. Lakoff, G. *Moral Politics: How Liberals and Conservatives Think*. The University of Chicago, Chicago, 2016.
32. Lakoff, R. «Language and Woman’s Place». *Language in Society*, Vol. 2, No. 1 (Apr. 1973), pp. 45-80. Cambridge University Press. URL: https://web.stanford.edu/class/linguist156/Lakoff_1973.pdf
33. McNeal, A. *Existing in the Context: A Conjunctural Analysis of Kamala Harris Memes*. Thesis (MSc), Department of Sociology, Virginia Commonwealth University, 2025. URL: <https://scholarscompass.vcu.edu/etd/8071/>
34. Mey, Jacob L. *Pragmatics: An Introduction*. 2-ге вид., Wiley-Blackwell, 2001. ISBN 0631211322.

35. Ott, B. L. «The age of Twitter: Donald J. Trump and the politics of debasement.» *Critical Studies in Media Communication*, 34, № 1 (2017), с. 59–68. DOI: 10.1080/15295036.2016.1266686.
36. Posada, A. *Likes, Comments, and Rhetoric: Demagoguery in the Age of the Internet and Social Media*. CMC Senior Thesis № 3762, Department of Government, The Claremont Colleges, 2025. URL: https://scholarship.claremont.edu/cmc_theses/3762/
37. Van Dijk, T.A. *Text and Context: Explorations in the Semantics and Pragmatics of Discourse*. London and New York: Longman, 1977.
38. Watzke J. L., Miller P. C., Mantero M. (eds.). *Language and Power: Readings in Language Studies*. IAP, 2022. ISBN 978-1-64802-758-1.
39. Wilkinson, Tom. «A Guide to Insulting Boris Johnson (Using His Own Words)». *Thinking in English (блог)*, 14 січня 2022. URL: <https://thinkinginenglish.blog/2022/01/14/a-guide-to-insulting-boris-johnson/>
40. RARE Facts- I Have a Dream speech by Martin Luther King Jr. HD (subtitled). URL: <https://www.youtube.com/watch?v=vP4iY1TtS3s> (дата звернення 21.09.2025).